

TAIDEPUHE

HENRIK PATHIRANE

LYHYTTAVARA

LYHYTTAVARA

TAIDEPUHE

HENRIK PATHIRANE

Anssi Törrönen. 2020. "Se mitä on". Galleria Heino.

Birgir Birgisson, Annika von Hausswolff, Sanna Kannisto, Olli Piippo, Zeynep Kayan, Onya McCausland, Roland Persson, Perttu Saksa, Miikka Vaskola ja Axel Straschnoy. 2020. "Working on it". Helsinki Contemporary.

Hanna Hyy. 2020. "Käärme lävistää huopahatun. 5 runoa ja 6 maalausta". Kosminen.

Ismo Kajander. 2020. Galerie Forsblom.

Jussi Goman. 2020. "Tales of the Tardigrade". Galerie Forsblom.

Esineet toimittavat hänen maalauksissaan ikään kuin näyttelijöiden virkaa, asettuen niille annettuihin toimijuuksiin ja tilanteisiin. Teokset tuovat esiin herkän, huokoisen kauneuden ja paikallistuvan toivon myötä työkaluja ja alustan ongelmien käsittelyyn, niiden jakamiseen ja myös niiden ulkopuolelle näkemiseen. The items he incorporates in his assemblages invoke both private and collective memories. They can withstand massive doses of radiation, extremely high temperatures, and several days in a deep freeze – they can survive in the vacuum of outer space for as long as ten days. Teosteni elimelliset virtaavat muodot saavat alkunsa alitajuntaisen prosessin myötä.

Daniel "Hello" Mensah, Noora Geagea, Vilma Metteri ja Aurora Reinhard. 2020. "Fantastic Death". Forum Box.

Ellen Thesleff. 2020. "Ellen Thesleff – Minä maalaan kuin jumala". HAM.

Heikki Leis, Laura Könönen, Marjatta Oja ja Maarit Rantala. 2020. "Ruudun takana". Galleria Rankka.

Henrik Härkönen. 2020. "Arms & Attractions". Galleria Huuto.

Jaakko Niemelä. 2020. "Nostalgia". HAM.

Johanna Naukkarinen. 2020. "Museum of Hysteria". Galleria Huuto.

Jussi Niva. 2020. "Matter". Galerie Anhava.

Pinja Valja. 2020. "Tehdä elokuva vain tavataksesi Vera". Galleria Huuto.

The sharp folds of the paintings are where the surface changes direction. Hänen tapansa maalata oli aikalaisille, ja on yhä, huomiota herättävää, itsevarmaa ja vapaata. Rakenteiden lisäksi valo ja vesi ovat monesti teoksien elementteinä. Kaaoksen keskellä symmetrinen kirkkotalo edustaa järkeä. Hysteria oli sairausilmiö, jossa erityisesti naisia vaivanneet moninaiset oireet yhdistettiin tiedettä ja taidetta inspiroineeksi sairauskonseptiksi, jonka avulla tiukkoja sukupuolinnormeja pyrittiin ylläpitämään. Naisten tarinan kautta teos käsittelee kauneuden representaatiota ja identiteetin performatiivisuutta. Ja yhteys toiseen maailmaan tuhoutuu ja ruutuaika loppuu. Hän on aktiivinen tekijä, tekemisen kohde, selviytyjä, kuoleva ja elämän suojelija.

Annette Arlander. 2020. "Day with a Juniper (Videoviikot 1)". Sinne.

Ari Pelkonen. 2020. "Lavastaja". Ama.

Emma Rönnholm. 2020. "Egoskope 2020". Galleria Sculptor.

Marja Patrikainen. 2020. "Gathering of Fables". Oksasenkatu 11.

Henna Jula. 2020. "Exoskeleton". Tm-galleria.

Ragnar Kjartansson. 2019. "The Visitors". Kiasma.

Veistos voi olla maalauksellinen, maalaus voi olla kuin reliefi. Puut ja kasvit ovat läpi aikojen inspiroineet ihmisiä, ja niiden ominaisuuksia on hyödynnetty niin taiteessa, musiikissa, arkkitehtuurissa kuin käsityössäkin. Kukoistamisen ja lahoamisen kierteet seuraavat toisiaan jatkuvassa, mutta muuttuvassa syklissä. Lintu toteuttaa tätä lajille luonnollista käyttäytymistapaa samoin kuten taiteilijalla on tarve hahmottaa, kiteyttää ja tulkita ympäröivää maailmaa työskentelynsä kautta. Usein kojeiden nimeksi annettiin -skop, kreikan sanasta 'nähdä'. Yksittäiset videot ovat muotokuvia taiteilijan hyvistä ystävistä.

Corinna Helenelund. 2020. "Seitsemännen kerroksen takapiha". HAM-galleria.

Ilai Elias Lehto & Jussi Nykänen 2020. "Moska". Project Room.

Johanna Väisänen. 2020. "Syvänvihreä metsä ympärilläsi". Muu Galleria.

Paula Humberg. 2020. "Dispersal". Hippolyte Studio.

Sara Pathirane. 2020. "The Ground Beneath Her Feet (Videoviikot 2)". Sinne.

Veli Granö. 2020. "Manifesti – tutkielma poliittisesti värittyneestä väkivallasta". Galleria Hippolyte.

Teos on ylistys ihmisen ja luonnon liikkeille, luonnon-elementtien hauraudelle ja voimalle sekä maailman kaikille naisille. ”Sielun röntgeniksi” kutsutun tekniikan väitetään tuovan esiin elollisten ja elottomien kohteiden ”auran”. Niiden arvioidaan lämpenevän ilmastonmuutoksen vaikutuksesta muuta maapalloa nopeammin. Tutkijat ovat nauhoittaneet stressattujen kasvien ääniä. Molemmat taiteilijat työstävät löytömateriaaleista veistoksellisia ja tilallisia kokonaisuuksia, joissa teoksen pysyvyys tulee kyseenalaistetuksi. Yhdessä ne muodostavat eräänlaisen subjektiivisen tunteiden aakkoston, ja tuntemukset saavat muodot joihin ne voivat kuulua.

Adolfo Vera. 2020. "Ihminen ei voi enää odottaa ihmeitä, edes itseltään". Galleria Huuto.

Anna Retulainen. 2020. "Kohtaamisia". Helsinki Contemporary.

Eeva-Riitta Eerola ja Jenni Toikka. 2020. "Lighthouse (Videoviikot 3)". Sinne.

Frida Hultcrantz. 2020. "Cynosure". Galleria Huuto.

Heini Aho. 2020. "Pastel Lemon Yellow Soft Passive Aggressive". Galerie Anhava.

Lilli Haapala. 2020. "Tutkimusmatkoja (paikkoihin joita ei ole)". Galleria Huuto.

Milla-Kaarina Oja. 2020. "Hän kertoi, että olimme tavanneet avaruudessa ja ehdotti yhteistä matkaa takaisin". Galleria Huuto.

HELSINKILÄINEN
RUNOILIJA

HENRIK PATHIRANE

LUKI MERKILLISEN
VUODEN

AIKANA
LUKEMATTOMIA

TAIDENÄYTTELYIDEN

TIEDOTTEITA.